LIŠKA, ZAJÍC A KOHOUT

Žili – byli liška a zajíc. Liška měla chaloupku z ledu a zajíček z kůry. Nastala krásná vesna; lišce chaloupka roztála a zajíčkovi zůstala. Liška poprosila zajíčka, aby ji nechal ve své chaloupce ohřát. Zajíček jí dovolil; ale liška se tam uvelebila a zajíčka z jeho chaloupky vyhnala.

Jde cestou zajíček a pláče a jemu naproti psi: „Haf, haf, haf! Co pláčeš, zajíčku?“ A zajíček praví: „Nechte mě, psi! Jak nemám plakat? Měl jsem chaloupku z kůry a liška z ledu, pozvala se liška ke mně a mě vyhnala.“ – „Neplač, zajíčku,“ pravili psi, „my ji vyženeme!“ Došli k chaloupce: „Haf, haf, haf: Pojď, liško, ven!“ A ona jim z pece: „Jak vstanu, jak seskočím, budou chlupy lítat po všech koutech!“ Psi se polekali a utekli.

Zajíček opět jde a pláče. Naproti jde medvěd: „Co pláčeš, zajíčku?“ A zajíček praví: „Nech mě, medvěde! Jak nemám plakat? Měl jsem chaloupku z kůry a liška z ledu; pozvala se liška ke mně a mě vyhnala.“ „Neplač, zajíčku,“ pravil medvěd, „já ji vyženu!“ „Ne, nevyženeš! Psi vyháněli – nevyhnali, ani ty nevyženeš.“ „Vyženu!“ Šli vyhánět: „Pojď, liško, ven!“ A ona z pece: „Jak vstanu, jak seskočím, budou chlupy lítat po všech koutech!“ Medvěd se polekal, a byl tentam.

Jde opět zajíček a hořce pláče a jemu naproti kohout s kosou: „Kukuryku! Proč pláčeš, zajíčku?“ „Nech mě kohoute! Jak nemám plakat? Měl jsem chaloupku z kůry a liška z ledu; pozvala se liška ke mně a mě vyhnala.“ „Pojďme, já ji vyženu!“ „Ne, nevyženeš! Psi vyháněli, nevyhnali, medvěd vyháněl – nevyhnal, ani ty nevyženeš.“ „Vyženu!“

Šli k chaloupce: „Kukuryku! Nesu kosu na pleci, hodlám lišku poséci! Pojď, liško, ven!“ A liška, jak to uslyšela, polekala se. „Poshov,“ pravila, „oblékám se.“ Kohout opět: „Kukuryku! Nesu kosu na pleci, hodlám lišku poséci! Pojď, liško, ven!“ A liška praví: „Do kožichu se oblékám!“